

Vse za vse šole bomo kupovali v knjigar-
nah Tiskarne sv. Cirila v Mariboru in v
Ptuju!

ven mariborskega okrožja. Letos so n.pr. se odzvale razven lanskim podružnic še sadjarske podružnice: Mozirje, Šmartno ob Paki, torej podružnice iz Zgornje Savinjske doline, kakor tudi podružnice iz Spodnjega Podravja, kot n. pr. Središče ob Dravi in druge.

Žal so poročila od vseh podružnic zelo žalostna. Sadju je letos povsod zelo malo. V nekaterih krajih ga sploh ni, in v drugih krajih bo letina zadostovala komaj lastni domači potrebi. Nekaj več sadja imajo podružnice: Sv. Peter, Sv. Benedikt, Sv. Jurij ob Pesnici, Sv. Rupert, vse v Slovenskih goricah, in Fram ter Spodnja Poljskava pod jugovzhodnim Pohorjem. Od vseh vrst zimskega sadja bo še največ in najlepše sadje kanadka. Vodstvu mariborskega sadnega sejma je uspelo vso letošnjo letino kanadk prodati po najvišji dnevni ceni, ki bo začetkom meseca oktobra. S tem so tudi cene sadja

postale čvrste. Vse sadjarske podružnice, ki še niso priglasile svoje sadne letine vodstvu mariborskega sejma, naj to v lastnem interesu čimprej storijo.

Novost letošnjega sadnega sejma bo de-
odelek za malo-prodajo sadja in groz-
ja. V tem oddelku bo lahko vsak obisko-
valec sadnega sejma kupil takoj poljubno
množino sadja in grozdja.

Privlačna bo tudi vinska poskušnja s
prigrizkom najfinejših vrst sira. Sodelu-
jejo Združene mlekarne in sirarne s svo-
jimi kakovostnimi pridelki.

Rejci čistokrvnih stajerskih kokoši, ki
so dobile na letošnji svetovni razstavi v
Leipzigu odlično oceno, pa bodo nudili
priliko, da si lahko vsi zainteresirani za to
gospodinjstvo panogo takoj na licu mesta
nabavijo to izborno kokoš, ki je izvrstna
jajčarka in ima zelo okusno meso.

Letošnji sadni sejem bo pester. Smisel
našega staroslovenskega trgovsko-kmeč-
kega običaja, ki se je v prejšnjih stolet-
jih gojil ob priliki cerkvenih shodov ter
splošnih sejmov, in ki se je v našem času
omejil samo na živinske sejme, bomo na
ta način poživili in prilagodili današnjim
gospodarskim potrebam in zahtevam.

DRUŠTVENE VESTI

Fantovskim odsekom Slomškovega fantov-
skega okrožja! V nedeljo 4. oktobra, ob 10. uri
dopolodne, se vrši v Mariboru, Gledališka ul. 2,
okrožni svet z zelo važnim dnevnim redom. Vsi
fantovski odseki iz dekanij Maribor levi in des-
ni breg, Jarenina in Slov. Bistrica se pozivajo,
da se tega okrožnega sveta udeležijo zanesljivo
po dveh zastopnikih. Udeležba je obvezna! Bog
živi! — Okrožni odbor.

Lepa fantovska slavnost na Ljubičnem pri
Poljčanah. V nedeljo 20. septembra so se zbrali
zavedni katoliški fantje iz dekanij Slov. Bistrica
in Konjice pri Materi božji na Ljubičnem. Cer-
kvičica je bila polna navdušenih fantov, ki so pri-

hiteli, da se navdušijo za novo delo v okvirju
fantovske organizacije. Veselo razpoloženje je
dvignila zlasti kongregacijska godba iz Konjic.
Sv. mašo in pridigo je imel poljčanski kaplan g.
France Petančič. V lepih mislih je prikazal po-
trebo dosledne in odločne borbe proti sovražni-
kom križa. Med sv. mašo so se krepko razle-
gale pesmi, ki so se pele na evharističnem kon-
gresu. — Po sv. maši je bilo pred cerkvijo fan-
tovsko zborovanje, katerega je vodil zastopnik
fantovskega odseka v Poljčanah Zorko. Prvi je
govoril zastopnik vodstva fantovskih odsekov
Mirko Geratič iz Maribora. Prisrčne in vspod-
budne besede je navzočim fantom spregovoril
še ml. g. arhidijakon iz Konjic Tovornik. Go-
vorili so še tudi številni zastopniki fantovskih
odsekov. Pred zborovanjem je ob spremljeva-
njem godbe krepko iz stoterih grl zadonela him-
na slovenskih fantov »Dvignite«, po zborovanju
pa pesem »Povsod Boga«.

Hitro sta stopila pod streho; tu je cigan vrgel
mokri plašč čez stol in zaklical v kuhinjo:

»He, gospodinja, kje pa si? Pozen sem, za denar
in za lepo besedo mi boš dala prenočišče, kaj? —
Pri tem pasjem vremenu ne morem dalje.«

Urška je stopila v kuhinjska vrata in je pome-
nila tujca nezaupljivo:

»Odkod pa ste?«

»Iz Mlak prihajam čez Jankovec — pa me je ta
burja ujela. Ali kaj me vikaš?!«

»Kdo pa ste?«

»Aah, saj me še poznaš ne, hahaha... Petelin-
šek sem iz Mlak, mešetar, ki ga povsod poznajo
kakor slab denar.«

»Kaj, Petelinšek? Tega sem na Ravnah pač že
videla. No, prav, prav, da si še k nam pogledal.
Seveda moraš ostati; kam pa hočeš v tem vremenu
in tako premočen! Tako ti ne morem postreči, kakor
si vaju. Kar bom mogla, pa bom.«

Poiskala je Cenčeve hlače in jopič, da se je gost
lahko spreoblekel, njegovo obleko pa je nesla sušit.
Na mizo je postavila steklenico žganja in dva ko-
zarčka ter odhitela zopet v kuhinjo pripravljat
večerjo.

Moža sta sedela v sobi. Ko je cigan izpil kar
zapored dva kozarčka žganja in se prepričal, da so
vrata zaprta, je dejal potihoma:

»Dal si mi vedeti, naj pridem.«

»Da, toda pozno prihajaš,« je zašepetal čevljar.
»Imel sem druge poti in nisem mogel prej. Kaj
je novega?«

»Ravnjak se ženi.«

»Aaaa, ali res? Naglo se je odločil. Torej bo
vzel ciganko?«

»Kaj še! Ne ciganke, Lenčko, Osojnikovo
Lenčko.«

»Prekleto!« se je zavzel cigan in se rezko zakro-
hotal: »Hahahahahahaha.«

»Kaj se režiš? Kaj je to smešnega? Meni je žal
za dekle — za Pavlo ali Vando, kakor ji ti praviš.«

»Vanda je neumna kakor noč. Ko bi bila malo
pametna, bi bila danes že Ravnica. Ampak za tega
ne bi bil dejal, da je tak lisjak.«

»Za koga? Za Ravnjaka?«

»Da, za Ravnjaka. Večji lisjak pa je Osojnik...
Ali ostane Vanda v Mariboru?«

»Ne. Jerca jo je spravila od tam.«

»Tista baba, tista salamenska? Kam pa?«

»Tega še nisem mogel izvedeti.«

Cigan je malo pomislil, potem je vprašal:

»Kdaj se bo Ravnjak oženil?«

»Danes so ga tretjič oklical. V sredo bo poroka.«
Cigan je zaklel in rekel:

»To pa je hitro. Skoraj bi bil prišel prepozno.«

(Dalje sledi.)

Našim društvom!

Knjige, knjige, knjige!

Zimska doba prihaja, ko bodo
ljudske knjižnice zopet postale čisti
studenči ljudske prosvete in prave-
ga razvedrila. V sedanji dobi krize
so ljudje dolgo časa mislili, da je
knjiga luksuz, spoznali pa so, da
ravno knjiga nudi največ in da je
naravnost življenjska potrebščina za
kulturnega človeka. Res pa je, da
si posamezniki ne morejo naročiti
knjig, kakor svoj čas. Zato je seda-
nja doba rodila toliko ljudskih knji-
žnic. Te knjižnice pa se morajo bo-
riti z denarnimi težavami, ne mo-
rejo se založiti s knjigami, ker pri
številni nabavi zraste račun zelo vi-
soko. Odločili smo se zato, da pe-
magamo ljudskim knjižnicam, da
pridejo do čim večje zaloge knjig.
Svojega načrta ne objavljamo, pač
pa prosimo, da se organizacije obr-
nejo na naš naslov:

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Dol pri Hrastniku. Dne 11. oktobra bo naša
mladina imela svoj mladinski farni praznik. Do-
poldne bo skupna sv. maša za šolarje s skup-
nim sv. obhajilom in cerkvenim govorom. Pri
sv. maši bodo peli in recitali mašne pesmi s
spremljavo trompet ministranti. Popoldne bo pa
akademija s premišljenim sporedom: Pozdrav
fari (zborski nastop), Svet, svet, svet (slava
Najsvetejšemu), Zgodnja Danica, mi tvoji mor-
narji (simbolične vaje), kratek nagovor o farni
skupnosti, nato bo igran moderen Ghéonov mi-
sterij »Ministranta iz Santarema. Ves spored
izvajajo farni ministranti. Med odmori ljudsko
petje cerkvenih pesmi. Pri vsem sporedu igra
del hrastniške rudarske godbe.

Zahtevajte povsod

»Slovenskega gospodarja!«

Film. igralec John Miljan
je v filmih po svoji last-
ni napovedi 400 krat in
na 40 različnih načinov
umrl. Bil je ustreljen,
obešen, zaboden, obglav-
ljen, usmrčen na elek-
tričnem stolu, vržen iz
letala, umrl je od lako-
te, zmrazil, utonil itd.
Po vsaki prestani smrti
je zopet smehljaje vstal
in je prevzel drugo film-
sko vlogo.

Mož, ki je med svetovno
vojno največ zaslužil,
je brezdomno Bazil Za-
haroff, agent velikih
tvornic za orožje. Izra-
čunali so, da mu je bilo
kot nagrada izplačanih
250 milijonov dolarjev.
Samo od ene družbe je
prejel tekom štirih voj-
nih let 115 milijonov do-
larjev.